

PYTANIE DWUNASTE. Czy ustawa 20/2021, ustanawiając odprawę, której górna granica jest ograniczona do wysokości 20 dni wynagrodzenia za każdy rok pracy i 12 wynagrodzeń miesięcznych, narusza prawo wspólnotowe w świetle wyroków Trybunału: z dnia 2 sierpnia 1993 r., C-271/91⁽¹³⁾, Marshall; oraz z dnia 17 grudnia 2015 r., C-407/14⁽¹⁴⁾, Arjona Camacho, zgodnie z którymi prawo Unii stoi na przeszkodzie ograniczeniu odszkodowania z tytułu szkody poniesionej przez osobę w wyniku rozwiązania stosunku pracy uprzednio ustaloną górną granicą?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 17 kwietnia 2018 r., Egenberger (C-414/16, EU:C:2018:257).

⁽³⁾ Wyrok z dnia 15 kwietnia 2008 r., Impact (C-268/06, EU:C:2008:223).

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 25 października 2018 r., Sciotto (C-331/17, EU:C:2018:859).

⁽⁵⁾ Wyrok z dnia 13 stycznia 2022 r., MIUR i Ufficio Scolastico Regionale per la Campania (C-282/19, EU:C:2022:3).

⁽⁶⁾ Wyrok z dnia 13 marca 2014 r., Nierodzik (C-38/13, EU:C:2014:152).

⁽⁷⁾ Wyrok z dnia 14 września 2016 r., De Diego Porras (C-596/14, EU:C:2016:683).

⁽⁸⁾ Postanowienie z dnia 2 czerwca 2021 r., SUSH i CGT Sanidad de Madrid (C-103/19, niepublikowane, EU:C:2021:460).

⁽⁹⁾ Postanowienie z dnia 9 lutego 2017 r., Rodrigo Sanz (C-443/16, EU:C:2017:109).

⁽¹⁰⁾ Wyrok z dnia 14 września 2016 r., Pérez López (C-16/15, EU:C:2016:679).

⁽¹¹⁾ Wyrok z dnia 14 września 2016 r., de Diego Porras (C-619/17, EU:C:2018:936).

⁽¹²⁾ Wyrok z dnia 7 marca 2018 r., Santoro (C-494/16, EU:C:2018:166).

⁽¹³⁾ Wyrok z dnia 2 sierpnia 1993 r., Marshall (C-271/91, EU:C:1993:335).

⁽¹⁴⁾ Wyrok z dnia 17 grudnia 2015 r., Arjona Camacho (C-407/14, EU:C:2015:831).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 15 lipca 2022 r. – Maxi Mobility Spain SLU/Comunidad de Madrid, Asociación
Nacional del Taxi, Asociación Taxi Project 2.0**

(Sprawa C-475/22)

(2022/C 472/32)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Maxi Mobility Spain SLU

Druga strona postępowania: Comunidad de Madrid, Asociación Nacional del Taxi, Asociación Taxi Project 2.0

Pytania prejudycjalne

W hiszpańskich przepisach krajowych uznano utrzymanie usług taksówkowych za rodzaj przewozu miejskiego wykonywanego przez pojazd z kierowcą, leżącego w interesie ogólnym i w związku z tym poddano je intensywnej regulacji administracyjnej mającej na celu zagwarantowanie celów w zakresie jakości, ochrony użytkowników, polityki transportowej i polityki ochrony środowiska, w tym kontroli taryf. W świetle tych przepisów krajowych:

- 1) Czy nakładanie na inne usługi przewozu miejskiego z wykorzystaniem pojazdów z kierowcą, takie jak wynajem samochodów osobowych z kierowcą, ograniczeń podlegających zasadzie proporcjonalności w celu zapewnienia zgodności tych innych rodzajów tej samej działalności z działalnością taksówkową i ich komplementarności wobec działalności taksówkowej jest zgodne ze swobodą przedsiębiorczości?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy wprowadzenie w odniesieniu do usług przewozu miejskiego z wykorzystaniem pojazdów z kierowcą, innych niż taksówki, konkretnego środka ograniczającego polegającego na ustanowieniu maksymalnego współczynnika zezwoleń na świadczenie takich usług do zezwoleń na świadczenie usług taksówkowych, takiego jak współczynnik ustanowiony w przepisach hiszpańskich, wynoszący 1/30, podlegający przy jego stosowaniu w praktyce przez właściwy organ administracji zasadzie proporcjonalności, jest zgodne ze swobodą przedsiębiorczości?
- 3) Czy środek ograniczający świadczenie usług wynajmu samochodu osobowego z kierowcą, polegający na ustanowieniu współczynnika zezwoleń wynoszącego 1/30, o którym mowa w poprzednim pytaniu, jest zgodny z zakazem pomocy państwa przewidzianym w art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?